

Warszawa, dnia 16 maja 2017 r.

Poz. 955

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 26 kwietnia 2017 r.

w sprawie wykonywania kar i środków dyscyplinarnych

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 772 i 2138) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób wykonywania kar i środków dyscyplinarnych;
- 2) tryb zarządzania kar i środków dyscyplinarnych;
- 3) tryb orzekania w sprawach wykonywania kar i środków dyscyplinarnych;
- 4) postępowanie przy wykonywaniu poszczególnych kar i środków dyscyplinarnych;
- 5) warunki tworzenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego podczas odbywania tej kary;
- 6) warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego;
- 7) organy wojskowe uprawnione do tworzenia i znoszenia pomieszczeń w izbach zatrzymań, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, oraz obowiązek zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i właściwego zastępcy prokuratora rejonowego do spraw wojskowych;
- 8) warunki rozmieszczenia, lokalizacji i wyposażenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego;
- 9) warunki wydzielania pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego podczas odbywania tej kary.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej.

§ 3. Wykonywanie ukarania może wykraczać poza normalny, ustalony przepisami rozkład czasu służby w tygodniu, bez udzielania ukaranemu w zamian czasu wolnego.

§ 4. 1. W przypadku wydania w postępowaniu dyscyplinarnym w trybie uproszczonym prawomocnego orzeczenia o ukaraniu:

- 1) karą odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego albo karą usunięcia ze służby kandydackiej, służby przygotowawczej lub okresowej służby wojskowej, podstawą do wydania przez organ wojskowy decyzji w tej sprawie jest odpis karty ukarania żołnierza, przesyłany odpowiednio do organu wojskowego uprawnionego do zwolnienia z tego stanowiska służbowego albo do zwolnienia z tej służby wojskowej;
- 2) karą usunięcia z zawodowej służby wojskowej, podstawą do stwierdzenia w rozkazie personalnym faktu zwolnienia z tej służby jest odpis karty ukarania żołnierza, przesłany do dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę wojskową;

- 3) karą pieniężną lub środkiem dyscyplinarnym, podstawą umieszczenia w rozkazie lub decyzji zarządzenia wykonania ukarania jest odpis karty ukarania żołnierza, przesłany do właściwego organu wojskowego uprawnionego do wydania rozkazu lub decyzji, o ile takiego uprawnienia nie ma organ orzekający w pierwszej instancji.

2. W przypadku wydania w postępowaniu dyscyplinarnym w trybie zwykłym prawomocnego orzeczenia o ukaraniu karą odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego, karą usunięcia ze służby kandydackiej, służby przygotowawczej lub okresowej służby wojskowej albo karą usunięcia z zawodowej służby wojskowej, podstawą do wydania decyzji organu wojskowego o zwolnieniu ukaranego, odpowiednio, z zajmowanego stanowiska służbowego albo ze służby wojskowej oraz do umieszczenia w rozkazie lub decyzji zarządzenia wykonania ukarania albo wydania rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia z zawodowej służby wojskowej jest odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesłany, odpowiednio, do organu wojskowego uprawnionego do zwolnienia z zajmowanego stanowiska służbowego albo do właściwego organu wojskowego uprawnionego do wydania tego rozkazu lub decyzji, jeżeli takiego uprawnienia nie ma organ orzekający w pierwszej instancji.

§ 5. Wykonując karę pieniężną, organ orzekający w pierwszej instancji przesyła niezwłocznie organowi finansowemu uprawnionemu do dokonywania potrąceń z uposażeń żołnierzy odpis rozkazu lub decyzji, w których zamieszczono zarządzenie wykonania tej kary, w tym odroczonej lub rozłożonej na raty, a jeżeli jej wykonanie zostało warunkowo zawieszony – po zarządzeniu wykonania kary zawieszonyj.

§ 6. 1. Wykonując karę odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego, organ orzekający w pierwszej instancji, jeżeli jest organem wojskowym uprawnionym do zwolnienia żołnierza ze stanowiska służbowego, wydaje niezwłocznie decyzję o zwolnieniu żołnierza ukaranego tą karą z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznacza go na inne stanowisko służbowe lub przenosi do rezerwy kadrowej.

2. Organ wojskowy, po wydaniu decyzji o zwolnieniu żołnierza ukaranego karą zwolnienia z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli nie jest organem orzekającym w pierwszej instancji, przesyła niezwłocznie temu organowi odpis decyzji.

§ 7. 1. Wykonując karę usunięcia ze służby kandydackiej, przygotowawczej albo z okresowej służby wojskowej, organ orzekający w pierwszej instancji wydaje niezwłocznie decyzję o zwolnieniu z tej służby żołnierza ukaranego tą karą.

2. Wykonując karę usunięcia z zawodowej służby wojskowej, organ wojskowy właściwy do wydania rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia danego żołnierza z zawodowej służby wojskowej wydaje niezwłocznie taki rozkaz.

3. Jeżeli organ wojskowy, o którym mowa w ust. 2, nie jest organem orzekającym w pierwszej instancji, przesyła niezwłocznie temu organowi odpis rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia danego żołnierza ze służby wojskowej.

§ 8. Jeżeli oprócz kary dyscyplinarnej został zastosowany środek dyscyplinarny, a organ orzekający w pierwszej instancji:

- 1) jest właściwy do umieszczenia zarządzenia wykonania tej kary w rozkazie lub decyzji, umieszcza w tym rozkazie lub decyzji również zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego zastosowanego wraz z karą;
- 2) nie jest właściwy do wydania decyzji o zwolnieniu ukaranego żołnierza z zajmowanego stanowiska służbowego albo ze służby wojskowej, zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego zastosowanego wraz z karą odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego umieszcza w wydanym przez siebie rozkazie lub decyzji; decyzję o zwolnieniu ukaranego żołnierza z zajmowanego stanowiska albo ze służby wojskowej wydaje uprawniony organ wojskowy, a następnie przesyła jej odpis organowi orzekającemu w pierwszej instancji;
- 3) nie jest właściwy do stwierdzenia faktu zwolnienia żołnierza zawodowego z zawodowej służby wojskowej, zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego orzeczonego wraz z karą usunięcia z zawodowej służby wojskowej umieszcza w rozkazie lub decyzji przełożony dyscyplinarny zajmujący stanowisko służbowe dowódcy jednostki wojskowej, w której ukarany pełni służbę wojskową.

§ 9. 1. Wykonując środek dyscyplinarny zobowiązania do przeproszenia pokrzywdzonego, przełożony dyscyplinarny zobowiązuje żołnierza, wobec którego zastosowano ten środek dyscyplinarny, do przeproszenia pokrzywdzonego w terminie i miejscu określonych w rozkazie lub decyzji, w których zarządzono wykonanie środka dyscyplinarnego.

2. Przeproszenie polega na skierowaniu do pokrzywdzonego słowa „przepraszam” w obecności bezpośredniego przełożonego ukaranego lub bezpośredniego przełożonego pokrzywdzonego.

3. Jeżeli wykonanie środka dyscyplinarnego zobowiązania do przeproszenia pokrzywdzonego nie jest możliwe w warunkach określonych w ust. 2, żołnierz, wobec którego zastosowano ten środek dyscyplinarny, może przeprosić pokrzywdzonego w formie pisemnej.

§ 10. 1. Wykonując środek dyscyplinarny zobowiązania do wykonania dodatkowych zadań służbowych, organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazie lub decyzji, w szczególności:

- 1) rodzaj dodatkowych zadań służbowych do wykonania, z uwzględnieniem ich użyteczności dla jednostki wojskowej lub instytucji cywilnej;
- 2) okres wykonywania dodatkowych zadań służbowych, liczony w dniach, przy czym ostatni dzień jest terminem wykonania tych zadań;
- 3) miejsce, w którym mają być wykonywane dodatkowe zadania służbowe;
- 4) godziny w czasie wolnym od zajęć służbowych, w których mają być wykonywane te zadania, z uwzględnieniem normy czasu przeznaczonego na odpoczynek, określonej w przepisach o czasie służby żołnierzy.

2. Wykonywanie środka dyscyplinarnego zobowiązania do wykonania dodatkowych zadań służbowych może odbywać się nieprzerwanie bez względu na dni wolne od zajęć służbowych.

3. Do zarządzenia wykonywania warunkowo zawieszzonego środka dyscyplinarnego zobowiązania do wykonania dodatkowych zadań służbowych stosuje się odpowiednio przepis ust. 1.

§ 11. 1. Wykonanie środka dyscyplinarnego zobowiązania do naprawienia wyrządzonej szkody polega na zobowiązaniu żołnierza, wobec którego zastosowano ten środek dyscyplinarny, do:

- 1) uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego określonej kwoty pieniężnej odpowiadającej wartości wyrządzonej szkody;
- 2) wykonania takich czynności, które spowodują przywrócenie stanu sprzed wyrządzenia szkody.

2. Kwota pieniężna odpowiadająca wartości wyrządzonej szkody może zostać rozłożona na raty.

3. Wykonując środek dyscyplinarny zobowiązania do naprawienia wyrządzonej szkody, organ orzekający w pierwszej instancji przesyła niezwłocznie organowi finansowemu uprawnionemu do dokonywania potrąceń z uposażeń żołnierzy odpis rozkazu lub decyzji, w których zarządzono wykonanie tego środka. Jeżeli wykonanie tego środka zostało odroczone albo przerwane, przesłanie odpisu rozkazu albo decyzji następuje po zarządzeniu wykonania tego środka.

4. Wykonanie środka dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się bez nadzoru.

§ 12. Wykonując środek dyscyplinarny pozbawienia prawa do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego oraz udziału w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska, organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazie lub decyzji okres, na jaki żołnierz, wobec którego zastosowano ten środek dyscyplinarny, utracił prawo do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego, oraz okres, w którym jest wyłączony z uczestnictwa w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska, licząc od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu do terminu zatarcia ukarania.

§ 13. 1. Wykonując środek dyscyplinarny podania informacji o ukaraniu do wiadomości innych osób, organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazie lub decyzji, w szczególności:

- 1) rodzaj i termin odprawy lub zbiórki, podczas której ma być odczytana informacja o ukaraniu;
- 2) grupę osób, w obecności których ma być odczytana informacja o ukaraniu;
- 3) rodzaj analiz lub ocen dyscypliny wojskowej, w których może być wykorzystana informacja o ukaraniu, z uwzględnieniem szczebla organizacyjnego organu kierowania lub dowodzenia dokonującego analiz lub ocen oraz okresu, za który są one prowadzone.

2. Informacje o ukaraniu, podawane do wiadomości innych osób, obejmują:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko ukaranego;
- 2) rodzaj popełnionego przewinienia dyscyplinarnego;
- 3) sposób ukarania, ze wskazaniem rodzaju i wymiaru orzeczonej kary dyscyplinarnej lub liczby i wymiaru zastosowanych środków dyscyplinarnych.

3. Grupę osób, w obecności których ma być odczytana informacja o ukaraniu, mogą stanowić żołnierze o tym samym co ukarani stopniu wojskowym lub wyższym oraz przełożeni ukaranego niebędący żołnierzami.

§ 14. W przypadku uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu żołnierza wyznaczonego lub skierowanego do pełnienia służby poza granicami państwa:

- 1) karą pieniężną lub środkiem dyscyplinarnym zobowiązania do naprawienia wyrządzonej szkody, odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie dowódcy jednostki wojskowej albo

kierownikowi instytucji cywilnej, na której zaopatrzeniu finansowym w kraju żołnierz pozostaje, oraz organowi, który żołnierza wyznaczył lub skierował do służby poza granicami państwa;

- 2) karą odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego, odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie organowi wojskowemu uprawnionemu do zwolnienia żołnierza ze stanowiska służbowego oraz organowi, który żołnierza wyznaczył lub skierował do służby poza granicami państwa, lub do dowódcy jednostki wojskowej albo kierownika instytucji cywilnej w kraju, w której żołnierz skierowany do służby poza granicami państwa zajmuje stanowisko służbowe;
- 3) karą usunięcia z okresowej służby wojskowej albo z zawodowej służby wojskowej, odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie:
 - a) organowi wojskowemu wydającemu decyzję o zwolnieniu żołnierza ze służby wojskowej albo organowi wojskowemu stwierdzającemu w rozkazie personalnym fakt zwolnienia żołnierza zawodowego ze służby wojskowej,
 - b) dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej w kraju, w której żołnierz skierowany do służby poza granicami państwa zajmuje stanowisko służbowe,
 - c) organowi posiadającemu uprawnienia do wyznaczania lub kierowania żołnierza do służby poza granicami państwa;
- 4) środkiem dyscyplinarnym pozbawienia prawa do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego oraz udziału w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska, jeżeli tym tytułem lub odznaką żołnierz był wyróżniony podczas pełnienia służby wojskowej w kraju, jak również innymi karami lub środkami dyscyplinarnymi niewymienionymi w pkt 1–3, odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej w kraju, w której żołnierz skierowany do służby poza granicami państwa zajmuje stanowisko służbowe, oraz organowi wojskowemu, który żołnierza wyznaczył lub skierował do tej służby.

§ 15. 1. Dowódca jednostki wojskowej albo kierownik instytucji cywilnej, w której żołnierz ukarany karą aresztu izolacyjnego pełni służbę wojskową, w terminie 5 dni od dnia otrzymania zarządzenia wykonania kary aresztu izolacyjnego:

- 1) kieruje ukaranego na badania lekarskie stwierdzające istnienie przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez niego tej kary lub ich brak;
- 2) ustala, w porozumieniu z komendantem izby zatrzymań, termin stawienia się ukaranego do odbycia kary;
- 3) umieszcza w rozkazie lub decyzji zarządzenie wykonania tej kary oraz określa termin i miejsce jej odbywania;
- 4) wystawia ukaranemu skierowanie do właściwej terytorialnie jednostki Żandarmerii Wojskowej lub innej jednostki wojskowej, w której znajduje się izba zatrzymań, jeżeli nie jest to jednostka wojskowa, w której żołnierz ukarany karą aresztu izolacyjnego pełni służbę wojskową;
- 5) przesyła komendantowi izby zatrzymań kopie dokumentów stanowiących podstawę przyjęcia do izby zatrzymań:
 - a) odpis prawomocnego orzeczenia właściwego sądu wojskowego o ukaraniu i zarządzenie wykonania kary aresztu izolacyjnego,
 - b) zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez ukaranego kary aresztu izolacyjnego, wydane nie wcześniej niż dwadzieścia cztery godziny przed terminem stawienia się ukaranego do izby zatrzymań;
- 6) w razie potrzeby zapewnia doprowadzenie ukaranego do izby zatrzymań przez wojskowy organ porządkowy lub zwraca się w tej sprawie do właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań lekarskich zostaną stwierdzone przeciwwskazania zdrowotne do odbycia przez ukaranego kary aresztu izolacyjnego, dowódca jednostki wojskowej odstępuje od czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, i powiadamia o tym właściwy sąd wojskowy.

3. Jeżeli wyniki badań, o których mowa w ust. 2, wskazują na przejściowy charakter przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez ukaranego kary aresztu izolacyjnego, dowódca jednostki wojskowej, po ustaniu tych przeciwwskazań, ponownie kieruje ukaranego na badania lekarskie.

§ 16. 1. Komendant izby zatrzymań odmawia przyjęcia ukaranego karą aresztu izolacyjnego, jeżeli:

- 1) nie otrzymał dokumentów, o których mowa w § 15 ust. 1 pkt 5;

2) ukarany nie posiada dokumentu, na podstawie którego można ustalić jego tożsamość, albo jeżeli co do tożsamości ukaranego istnieją uzasadnione wątpliwości, wynikające z:

- a) uszkodzenia posiadanego przez ukaranego dokumentu pozwalającego ustalić jego tożsamość,
- b) niezgodności między dokumentami a informacjami uzyskanymi od ukaranego.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli do izby zatrzymań przekazano pismo dowódcy jednostki wojskowej albo kierownika instytucji cywilnej stwierdzające tożsamość żołnierza ukaranego karą aresztu izolacyjnego, a w przypadku gdy nie posiada on dokumentów – także jego aktualną fotografię.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, żołnierza ukaranego karą aresztu izolacyjnego kieruje się do jednostki wojskowej albo instytucji cywilnej, w której pełni służbę wojskową, i zawiadamia się niezwłocznie dowódcę tej jednostki albo kierownika tej instytucji.

§ 17. W przypadku zawinionego niestawienia się ukaranego karą aresztu izolacyjnego do izby zatrzymań w wyznaczonym terminie, dowódca jednostki wojskowej:

- 1) powiadamia o tym właściwy wojskowy sąd garnizonowy;
- 2) poleca doprowadzenie ukaranego do izby zatrzymań przez wojskowy organ porządkowy lub zwraca się w tej sprawie do właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.

§ 18. 1. Ukaranego wykonującego karę aresztu izolacyjnego umieszcza się w pomieszczeniu jednoosobowym lub wieloosobowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W jednym pomieszczeniu umieszcza się ukaranych żołnierzy wykonujących karę aresztu izolacyjnego pełniących służbę wojskową tego samego rodzaju, z tego samego korpusu kadry zawodowej i tej samej płci.

3. W pomieszczeniu jednoosobowym należy umieścić ukaranego żołnierza wykonującego karę aresztu izolacyjnego, gdy wynika to z zaleceń lekarza lub psychologa.

§ 19. W pomieszczeniu wieloosobowym izby zatrzymań komendant izby zatrzymań wyznacza starszego pomieszczenia, do którego obowiązków należy dbałość o przestrzeganie ustalonego w izbie zatrzymań porządku dnia oraz wykonywanie obowiązków przez ukaranych żołnierzy wykonujących karę aresztu izolacyjnego, a także informowanie komendanta lub profosa izby zatrzymań o potrzebach bytowych i zdrowotnych ukaranych.

§ 20. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani żołnierze wykonujący karę aresztu izolacyjnego, podlegają kontroli przez obsługę izby zatrzymań, w których te pomieszczenia są usytuowane.

§ 21. Ukaranego żołnierza wykonującego karę aresztu izolacyjnego w izbie zatrzymań informuje się niezwłocznie o jego prawach i obowiązkach, w tym umożliwia mu się zapoznanie z przepisami rozporządzenia, dotyczącymi wykonywania kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego.

§ 22. 1. Ukaraný żołnierz wykonujący karę aresztu izolacyjnego odbywa tę karę w umundurowaniu polowym bez pasa żołnierskiego i paska do spodni, w obuwiu bez sznurowadeł.

2. Ukaranemu żołnierzowi wykonującemu karę aresztu izolacyjnego wydaje się:

- 1) ubranie robocze, jeżeli uzasadniają to prace wykonywane przez niego lub względy higieny;
- 2) piżamę, materac, koc, prześcieradło i poduszkę z poszewką, a gdy temperatura w celi wynosi poniżej +18°C – dodatkowy koc;
- 3) bieliznę odpowiednią do pory roku;
- 4) środki do utrzymania higieny osobistej, jeżeli ukarany ich nie posiada.

§ 23. Ukaraný żołnierz wykonujący karę aresztu izolacyjnego na okręcie wojennym korzysta z urządzeń okrętowych w zakresie opieki medycznej, przygotowywania posiłków oraz zapewnienia warunków sanitarnych. Zdeponowane przedmioty osobiste osadzonego przechowuje się w pokoju dyżurnego.

§ 24. 1. Ograniczenie przyjmowania odwiedzin, o którym mowa w art. 88 ust. 3 ustawy, dotyczy członków rodziny, w tym małżonka ukaranego żołnierza wykonującego karę aresztu izolacyjnego, oraz innych osób i zakłada:

- 1) dopuszczalność odwiedzin raz w ciągu doby;
- 2) trwanie odwiedzin nie dłużej niż 60 minut, przy czym mogą być one przedłużone za zezwoleniem komendanta lub profosa izby zatrzymań;
- 3) odbywanie odwiedzin nie więcej niż z dwiema osobami jednocześnie.

2. W uzasadnionych przypadkach komendant lub profos izby zatrzymań może zezwolić na zwiększenie liczby odwiedzin w ciągu doby lub na większą liczbę osób odwiedzających.

3. Na polecenie komendanta izby zatrzymań odwiedziny odbywają się w obecności profosa, w sposób umożliwiający bezpośredni kontakt ukaranego żołnierza wykonującego karę aresztu izolacyjnego z osobą odwiedzającą.

4. Profos izby zatrzymań informuje osoby odwiedzające o sposobie odbywania odwiedzin.

5. W razie naruszenia przez ukaranego żołnierza wykonującego karę aresztu izolacyjnego lub osobę odwiedzającą ustalonego sposobu odbywania odwiedzin, mogą być one przerwane lub zakończone przez komendanta lub profosa izby zatrzymań przed wyznaczonym na nie czasem.

§ 25. 1. Ukaraný żołnierz wykonujący karę aresztu izolacyjnego korzysta z niezbędnego dla zdrowia wypoczynku, w szczególności z prawa do co najmniej godzinnego spaceru na wolnym powietrzu w wyznaczonym miejscu i ośmiodziesiętnego nieprzerwanego czasu przeznaczonego na sen w ciągu doby.

2. W razie naruszenia przez ukaranego żołnierza wykonującego karę aresztu izolacyjnego ustalonego sposobu odbywania spaceru, może być on zakończony przez komendanta lub profosa izby zatrzymań przed wyznaczonym na niego czasem.

§ 26. 1. Komendant lub profos izby zatrzymań, w uzgodnieniu z dowódcą jednostki wojskowej, na terenie której znajduje się izba zatrzymań, określa rodzaj, miejsce i czas wykonywania przez ukaranego żołnierza wykonującego karę aresztu izolacyjnego zadań służbowych na rzecz tej jednostki wojskowej.

2. Rodzaj zadań służbowych wykonywanych na rzecz jednostki wojskowej, na terenie której znajduje się izba zatrzymań, oraz miejsce i czas ich wykonywania przez osadzonego w danym dniu stwierdza się w książce meldunków prowadzonej przez komendanta lub profosa izby zatrzymań.

§ 27. W razie uchylenia kary aresztu izolacyjnego, zmiany tej kary na inną lub na środek dyscyplinarny, a także w razie przerwania jej wykonywania, dowódca jednostki wojskowej albo kierownik instytucji cywilnej, w której żołnierz ukarany tą karą pełni służbę wojskową, zawiadamia o tym fakcie komendanta izby zatrzymań, w której ukarany żołnierz wykonywał karę aresztu izolacyjnego.

§ 28. 1. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, tworzy i likwiduje rozkazem:

- 1) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej – w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej,
- 2) Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych w porozumieniu z Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej – w jednostkach wojskowych poza granicami państwa,
- 3) Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych w porozumieniu z Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej – na okrętach wojennych

– w uzgodnieniu z dyrektorem komórki organizacyjnej resortu obrony narodowej właściwej do spraw dyscypliny wojskowej.

2. O utworzeniu i likwidacji pomieszczenia izby zatrzymań, w którym przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, organ, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia niezwłocznie właściwych miejscowo: prezesa wojskowego sądu garnizonowego i zastępcę prokuratora rejonowego do spraw wojskowych.

§ 29. 1. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, są wykonane z elementów budowlanych z materiałów niepalnych i mają:

- 1) powierzchnię przypadającą na jednego osadzonego nie mniejszą niż 3 m²;
- 2) podłogę trwałą i zmywalną, odporną na działanie wilgoci oraz preparatów czyszcząco-dezynfekujących;
- 3) okna uchylne, których stosunek powierzchni liczonej w świetle ościeżnic do powierzchni podłogi wynosi co najmniej 1:8, z zainstalowaną na zewnątrz kratą z prętów lub płaskowników stalowych, a od wewnątrz z siatką stalową; w przypadku zastosowania klimatyzacji pomieszczeń oraz okien nieotwieralnych o konstrukcji antywłamaniowej, dopuszcza się odstąpienie od instalowania wewnątrz siatki stalowej;
- 4) wentylację i odpowiednią do pory roku temperaturę według norm określonych dla pomieszczeń mieszkalnych, a także oświetlenie, którego wyłączniki są zlokalizowane poza pomieszczeniem, odpowiednie do czytania i pisania;
- 5) prycze jednoosobowe lub materace wolno leżące, pokryte tkaniną zmywalną i trudno zapalną, szafki na rzeczy osobiste oraz stoły, taborety lub ławy bez ostrych krawędzi, przymocowane do podłogi lub ściany;
- 6) przyciski do wzywania obsługi pomieszczenia zainstalowane pod bezpiecznym napięciem elektrycznym;

7) drzwi o wzmocnionej konstrukcji z dwiema zasuwami i zamkiem mechanicznym oraz łańcuchem zabezpieczającym, otwierane na zewnątrz, wyposażone w wizjer zapewniający odpowiednią widoczność, zabezpieczony od strony pomieszczenia szkłem hartowanym, a z drugiej strony – ruchomą przesłoną.

2. Drzwi wejściowe do pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, są wyposażone w drzwiczki służące do podawania posiłków oraz do zakładania kajdanek.

3. Drzwiczki, o których mowa w ust. 2, są wyposażone w zabezpieczenia uniemożliwiające ich otwarcie od wewnątrz pomieszczenia.

4. Drzwi wejściowe oraz okna w pomieszczeniach, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, są wyposażone w urządzenia sygnalizujące ich otwarcie.

§ 30. W pomieszczeniu, w którym przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, oraz w pomieszczeniu obsługi izb zatrzymań znajduje się regulamin określający porządek dnia.

§ 31. 1. Pomieszczenie, w którym przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego w izbach zatrzymań w jednostkach wojskowych poza granicami państwa, można usytuować w składanych kontenerach mieszkalnych, jeżeli ma ono:

- 1) oświetlenie naturalne oraz zabezpieczone oświetlenie sztuczne;
- 2) ogrzewanie za pomocą zewnętrznego urządzenia grzewczego;
- 3) klimatyzator odpowiednio zabezpieczony przed dostępem osadzonych;
- 4) materace leżące, pokryte tkaniną zmywalną, oraz szafki na rzeczy osobiste i stół, taborety lub ławę bez ostrych krawędzi, jeżeli są przymocowane do podłogi lub ściany;
- 5) drzwi wejściowe wyposażone w sposób, o którym mowa w § 29 ust. 1 pkt 7, ust. 2 i 3;
- 6) przycisk do wzywania obsługi izby zatrzymań, zainstalowany pod bezpiecznym napięciem elektrycznym.

2. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1, nie zostaną spełnione, dopuszcza się sprawowanie w pomieszczeniu, w którym przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, bezpośredniego nadzoru nad osadzonym przez obsługę izby zatrzymań.

§ 32. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego w izbach zatrzymań usytuowanych na okrętach wojennych, odpowiadają kryteriom określonym dla innych pomieszczeń mieszkalnych załogi, a ponadto mają:

- 1) pokrycie podłogi trwałe, zmywalne;
- 2) klosze opraw oświetlenia awaryjnego i nocnego wykonane z tworzyw odpornych na stłuczenie;
- 3) przyciski sygnalizacji alarmowej i przyciski do wzywania obsługi izby zatrzymań;
- 4) drzwi pomieszczenia dla zatrzymanych o wzmocnionej konstrukcji z wizjerem stożkowym na wysokości 1,5 m, zabezpieczonym od strony pomieszczenia szkłem hartowanym, a z drugiej strony ruchomą przesłoną, z atestowanym zamkiem i łańcuchem zabezpieczającym, wyposażone w sygnalizację alarmującą o próbie manipulowania przy zamku i włączniku awaryjnym, jeżeli jest w nich taki włącznik;
- 5) standardowe koje okrętowe, szafki na rzeczy osobiste i blaty biurowe przymocowane trwałe do podłogi lub ściany.

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *A. Macierewicz*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie wykonywania kar i środków karnych (Dz. U. poz. 1782), które, na podstawie art. 73 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 178 i 2103), utraciło moc z dniem 4 kwietnia 2017 r.